

Островський В. А.

Робочий зошит як метод керування навчальним процесом під час вивчення предмету медична хімія у вищих медичних навчальних закладах

Організувати навчальний процес необхідно на різних рівнях: державному (національна стратегія освіти), галузевому (навчання студентів-медиків), загальноуніверситетському, профільному, кафедральному а також на рівні конкретних спеціальностей і окремих груп (наприклад на рівні іноземних студентів медичного факультету англійською мовою викладання). Запорукою успіху у навчальній діяльності студента, а це безумовно високий рівень складання іспитів на різних рівнях і проходження практики, залежить безумовно у зосередженості зусиль на вище зазначених рівнях. Проте найбільш важливим і відповідальним є організація аудиторної і самостійної роботи студентів на рівні груп. Досвід роботи підказує, що успіхи студентів у навчальній діяльності залежать від рівня мотивації (причому як студента, так і викладача), а також від того наскільки організована діяльність у деталях. Для того, щоб деталізувати як самостійну позааудиторну роботу студента під час підготовки до заняття, а також під час заняття, безумовно необхідно створювати робочі друковані зошити для кожного предмету, що вивчає студент. Використання таких зошитів є багатофункціональним дидактичним засобом, який покликаний ефективно вирішувати одразу декілька проблем, із якими стикаються студенти під час здійснення навчальної діяльності. Перевагами використання робочих зошитів є: суттєва економія часу під час самопідготовки. Високий рівень систематизованості записів, що має вирішальне значення під час підготовки до іспитів та диференційних заліків. Висока ефективність, об'єктивність, продуманість навчального матеріалу. Багаторівневість у завданнях.

Щодо недоліків використання таких зошитів можна віднести потенційну спокусу для певної студентів механічного виконання завдань (переписування із іншого зошита). Проте на момент закінчення заняття це, як правило, стає зрозумілим викладачу, адже частину завдань студент виконує безпосередньо на практичному занятті, а завдання контролю не відомі і не повторюються.

Структура заняття у робочому зошиті має бути наступною:

- Номер теми і назва теми
- Актуальність даної теми для медичного працівника
- Перелік питань для самостійного вивчення (що необхідно знати):
- Перелік умінь
- Перелік навичок, які необхідно здобути
- Перелік рекомендованої літератури
- Основна частина (коротке пояснення теоретичного матеріалу):
- Запитання для перевірки та поглиблення знань (відповіді знаходяться в кінці робочого зошита у додатках)
- Приклади розв'язання розрахункових завдань (якщо вони передбачені темою заняття)

- Приклади розв'язання тестових завдань
- Домашнє завдання (Теорія + Розрахунки)
- Домашнє завдання (Тести)
- Запитання, що потребують додаткового роз'яснення (складаються студентом особисто і розв'язуються на практичному або консультативному занятті)
 - Приклад контрольної роботи. (може бути виконуватись студентом для додаткової самопідготовки)
 - Підсумковий контроль
 - Лабораторна робота. Короткі рекомендації щодо виконання.
 - Диференційна оцінка за заняття (враховується різні види виконаних студентом робіт). Відмітка про перескладання у разі пропущеного заняття.

Використовуючи робочі зошити суттєво полегшується процес викладання особливо, якщо на занятті використовуються різноманітні технічні засоби (наприклад, проектування робочих опорних таблиць та схем), дає викладачу ширше використовувати різноманітні методи, техніки у навчанні, а у випадку студента стає точно зрозумілим, які види робіт і у який термін необхідно виконувати для того, щоб здобути ту позитивну оцінку, на яку він розраховує. Необхідно зазначити, що навчальний матеріал у робочих зошитах має широко обговорювався викладачами кафедр не тільки у межах одного університету, а натомість має з'явився галузевий стандарт такої дидактичної одиниці.

Очеретнюк А.О., Паламарчук О.В., Бобровська О.А.

Адаптація студентів інтернаціональних груп медичних вузів до навчання по кредитно-модульній системі

Проблема адаптації студентів до умов навчання являє собою одне з важливих завдань вищої школи. Навчання в медичному університеті висуває підвищені вимоги до студентів внаслідок високого темпу учбового процесу та значного обсягу інформативних навантажень. В процесі навчання студенти повинні адаптуватися не тільки до умов навчальної діяльності, але й до постійної зміни навчальних стереотипів, організації навчального процесу. Особливої уваги тут потребують студенти інтернаціональних груп, оскільки звична для них організаційна модель навчання у національних школах, значно відрізняється від навчання у вищих вузах. Тому, для успішного засвоєння матеріалу учбової програми необхідний достатній вихідний рівень загального інтелектуального розвитку, ерудованості, широти пізнавальних інтересів, рівня володіння певним колом логічних операцій. Для початкового етапу навчання характерна висока інтенсивність впливу несприятливих психосоціальних чинників, що дозволяє охарактеризувати цей період як складний, а студентів інтернаціональних груп – як групу ризику щодо зниження рівня особистісного адаптаційного потенціалу. В процесі дослідження проблеми адаптації студентів було проведено анкетування студентів фармацевтичного факультету, де піднімалися питання не тільки особистісних особливостей адаптації, а й організації навчального процесу, який сприятимете більш легкому входженню студентів в колектив і навчання.